

ORZECZNICTWO TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO ZBIÓR URZĘDOWY

Seria B

Warszawa, dnia 19 sierpnia 2020 r.

Pozycja 223

POSTANOWIENIE

z dnia 21 maja 2020 r.

Sygn. akt Ts 31/18

Trybunał Konstytucyjny w składzie:

Andrzej Zielonacki – przewodniczący

Mariusz Muszyński – sprawozdawca

Justyn Piskorski,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego z 2 października 2019 r. o odmowie nadania dalszego biegu skardze konstytucyjnej S.J.,

po s t a n a w i a:

uwzględnić zażalenie i nadać skardze konstytucyjnej dalszy bieg.

Orzeczenie zapadło jednogłośnie.

UZASADNIENIE

1. W skardze konstytucyjnej wniesionej do Trybunału Konstytucyjnego 12 lutego 2018 r. (data nadania) S.J. (dalej: skarżący) zakwestionował zgodność art. 77 ust. 6 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. – o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1808, ze zm.; dalej: u.s.g.) w zakresie, w jakim nakłada na kontrolowanego podatnika obowiązek wykazania istotnego wpływu na wynik sprawy dowodów zgromadzonych przez organ podatkowy z naruszeniem terminu kontroli wynikającego z art. 83 ust. 1 pkt 1 u.s.g. z art. 2, art. 7, art. 32 ust. 1 oraz art. 31 ust. 1 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Postanowieniem z 2 października 2019 r. Trybunał Konstytucyjny odmówił nadania biegu wniesionej skardze.

2.1. Trybunał podniósł, że zarzuty przedstawione w skardze konstytucyjnej dotyczą *de facto* zastosowania zaskarżonego przepisu w sprawie skarżącego.

2.2. W odniesieniu do powołanych w skardze wzorców konstytucyjnych Trybunał podniósł, że:

a) zgodnie z utrwalonym orzecznictwem konstytucyjnym, wynikające z art. 2 Konstytucji zasady mogą stanowić w postępowaniu skargowym jedynie pomocnicze wzorce kontro-

li, uwzględniane w nim pod warunkiem jednoczesnego wskazania innej naruszonej normy konstytucyjnej statuującej konkretną wolność lub konkretne prawo,

b) skarżący nie uwzględnił istoty prawa wynikającego z art. 32 Konstytucji i nie wskazał kryterium porównania sytuacji podmiotów znajdujących się w tej samej sytuacji, co do których przepisy prawa rozstrzygają odmiennie – co prowadzi do naruszenia praw lub wolności jednego z nich,

c) art. 7 Konstytucji nie jest źródłem wolności i praw jednostki,

d) skarżący, zarzucając niezgodność zaskarżonego przepisu z art. 31 ust. 1 i 3 Konstytucji, podnosi naruszenie wolności o charakterze gospodarczym, nie uwzględnia zaś wynikających z tego przepisu kryteriów ograniczeń wolności, tj. proporcjonalności, konieczności i zakazu naruszania istoty wolności i praw.

3. W zażaleniu na postanowienie TK z 2 października 2019 r., wniesionym 16 października 2019 r. (data nadania), skarżący domaga się nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu.

Trybunał Konstytucyjny zważył, co następuje:

1. Zgodnie z art. 61 ust. 5 ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o organizacji i trybie postępowania przed Trybunałem Konstytucyjnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 2393; dalej: u.o.t.p. TK), skarżącemu przysługuje prawo wniesienia zażalenia na postanowienie Trybunału Konstytucyjnego o odmowie nadania skardze konstytucyjnej dalszego biegu. Trybunał, w składzie trzech sędziów, rozpatruje zażalenie na posiedzeniu niejawnym (art. 37 ust. 1 pkt 3 lit. c w związku z art. 61 ust. 5-8 u.o.t.p. TK). Na etapie rozpoznawania zażalenia Trybunał bada przede wszystkim, czy w wydanym postanowieniu prawidłowo stwierdził istnienie przesłanek odmowy nadania skardze dalszego biegu.

2. Skarżący w złożonym zażaleniu stwierdził, że sposób wykładni zaskarżonego przepisu, zaproponowany w orzeczeniu wskazanym jako ostateczne w jego sprawie, nakłada na niego obowiązki „o których nie ma mowy w treści przepisu”. Podkreślił, że w istocie chodzi o to, kto ma wykazywać i oceniać zasadność zgromadzonych dowodów uzyskanych przez organ kontrolujący z przekroczeniem terminów kontroli – kontrolujący czy kontrolowany.

Podkreślił następnie, że ustalenie znaczenia pojęcia „istotności wpływu” dowodu w postępowaniu podatkowym powierza się organom stosującym te przepisy, co czyni z nich organy prawotwórcze. Jego zdaniem, stosując prawo w powyższym zakresie, naruszono jego prawa konstytucyjne wynikające z art. 31 ust. 1, art. 2, art. 7 oraz art. 32 Konstytucji. Wyraził przekonanie, że art. 77 u.s.g. jest niezgodny z art. 32 Konstytucji, w jego ramach bowiem w podobnych sytuacjach faktycznych – w zależności od aktywności podatnika oraz oceny dokonanej przez organ – mogą być podjęte odmienne decyzje. W zażaleniu skarżący zwrócił się też o rozważenie, czy w jego sprawie art. 7 Konstytucji mógłby stanowić wzorzec właściwy do badania konstytucyjności zaskarżonego przepisu.

3. Trybunał stwierdza, że zarzuty sformułowane w zażaleniu pozwalają na jego uwzględnienie.

W szczególności rozważenie, czy skarżący złożył skargę na treść zaskarżonego przepisu, czy na sposób jego zastosowania w indywidualnej sprawie (tj. na akt stosowania prawa) należy – zdaniem Trybunału – pozostawić ocenie składu merytorycznie rozpoznającego sprawę.

4. Mając na uwadze powyższe ustalenia, Trybunał Konstytucyjny – na podstawie art. 61 ust. 8 u.o.t.p. TK – uwzględnił zażalenie i nadał dalszy bieg skardze konstytucyjnej.